

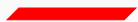
Bevezetés az algebra 1

BMETE92AX23

Lineáris leképezések

H406 – 2016-11-28

Wettl Ferenc

ALGEBRA TANSZÉK

Geometriai transzformációk

m A geometriai nyelvezet pont \mapsto pont transzformációit a tekinthetjük vektor \mapsto vektor leképezéseknek.

D Tetszőleges $\mathbf{a} \in \mathbb{R}^n$ vektor hossza $|\mathbf{a}| = \sqrt{\mathbf{a} \cdot \mathbf{a}}$.

D Két pont távolsága (két vektor távolsága!) $d(\mathbf{a}, \mathbf{b}) = |\mathbf{a} - \mathbf{b}|$.

D Két vektor szöge:

$$\cos(\mathbf{a}, \mathbf{b})_{\angle} = \frac{\mathbf{a} \cdot \mathbf{b}}{|\mathbf{a}||\mathbf{b}|},$$

mivel a $[0, \pi]$ intervallumon a koszinusz függvény kölcsönösen egyértelmű.

m E definíció értelmességéhez igazolni kell, hogy a fenti tört értéke a $[-1, 1]$ intervallumba esik!

Cauchy–Bunyakovszkij–Schwarz-egyenlőtlenség

T Cauchy–Bunyakovszkij–Schwarz-egyenlőtlenség

Két vektor skaláris szorzatának abszolút értéke sosem nagyobb abszolút értékeik szorzatánál, azaz $\mathbf{u}, \mathbf{v} \in \mathbb{R}^n$ esetén

$$|\mathbf{u} \cdot \mathbf{v}| \leq |\mathbf{u}||\mathbf{v}|.$$

Egyenlőség pontosan akkor áll fenn, ha \mathbf{u} és \mathbf{v} lineárisan összefüggők, azaz ha egyik vektor a másik skalárszorosa.

m 2D- és 3D-ben tudjuk: $|\mathbf{u} \cdot \mathbf{v}| = |\mathbf{u}||\mathbf{v}||\cos(\mathbf{u}, \mathbf{v})| \leq |\mathbf{u}||\mathbf{v}|$, de ezt itt nem használható.

B Tegyük fel először, hogy $\mathbf{v} = \mathbf{0}$. Ekkor a tétel állításának mindkét része nyilván igaz, hisz egyenlőség áll fenn, és a két vektor lineárisan összefüggő.

Cauchy–Bunyakovszkij–Schwarz-egyenlőtlenség 2

- Ha $\mathbf{v} \neq \mathbf{0}$, akkor legyen $\mathbf{e} = \mathbf{v}/|\mathbf{v}|$ a \mathbf{v} irányú egységvektor. Bármely vektorra (így az \mathbf{u} vektor \mathbf{e} egyenesére merőleges összetevőjének hosszára):

$$\begin{aligned} 0 &\leq |\mathbf{u} - (\mathbf{u} \cdot \mathbf{e})\mathbf{e}|^2 && |\mathbf{a}|^2 = \mathbf{a} \cdot \mathbf{a} \text{ alkalmazása} \\ &= (\mathbf{u} - (\mathbf{u} \cdot \mathbf{e})\mathbf{e}) \cdot (\mathbf{u} - (\mathbf{u} \cdot \mathbf{e})\mathbf{e}) && \text{disztributivitás alkalmazása} \\ &= |\mathbf{u}|^2 - 2|\mathbf{u} \cdot \mathbf{e}|^2 + |\mathbf{u} \cdot \mathbf{e}|^2 && \mathbf{a} \cdot \mathbf{a} = |\mathbf{a}|^2 \text{ alkalmazása} \\ &= |\mathbf{u}|^2 - |\mathbf{u} \cdot \mathbf{e}|^2 \\ &= |\mathbf{u}|^2 - \frac{|\mathbf{u} \cdot \mathbf{v}|^2}{|\mathbf{v}|^2} && \mathbf{e} = \mathbf{v}/|\mathbf{v}| \text{ visszahelyettesítés e.} \end{aligned}$$

- Átrendezés után a képlet igazolva ✓
- Másrészt $0 = |\mathbf{u} - (\mathbf{u} \cdot \mathbf{e})\mathbf{e}| \iff \mathbf{u} = (\mathbf{u} \cdot \mathbf{e})\mathbf{e} \iff \mathbf{u}$ és \mathbf{e} párhuzamosak $\iff \mathbf{u}$ a \mathbf{v} skalárszorosa \iff a két vektor lineárisan összefüggő.

Háromszög-egyenlőtlenség

T Háromszög-egyenlőtlenség

Bármely két $\mathbf{u}, \mathbf{v} \in \mathbb{R}^n$ vektorra $|\mathbf{u} + \mathbf{v}| \leq |\mathbf{u}| + |\mathbf{v}|$.

B Mivel az egyenlőtlenség mindkét oldalán nemnegatív szám áll, ezért vele ekvivalens egyenlőtlenséghez jutunk, ha mindkét oldalt négyzetre emeljük.

$$\begin{aligned} |\mathbf{u} + \mathbf{v}|^2 &= (\mathbf{u} + \mathbf{v}) \cdot (\mathbf{u} + \mathbf{v}) \\ &= |\mathbf{u}|^2 + 2(\mathbf{u} \cdot \mathbf{v}) + |\mathbf{v}|^2 && \text{ld. Pitagorasz-tétel} \\ &\leq |\mathbf{u}|^2 + 2|\mathbf{u} \cdot \mathbf{v}| + |\mathbf{v}|^2 \\ &\leq |\mathbf{u}|^2 + 2|\mathbf{u}||\mathbf{v}| + |\mathbf{v}|^2 \\ &= (|\mathbf{u}| + |\mathbf{v}|)^2. \end{aligned}$$

Egybevágóság

- D** $T : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ **egybevágóság**, ha bármely két $\mathbf{p}, \mathbf{q} \in \mathbb{R}^n$ vektorra $|T(\mathbf{p}) - T(\mathbf{q})| = |\mathbf{p} - \mathbf{q}|$ (vagyis e helyvektorok végpontainak távolsága nem változik).
- P** $\mathbf{a} \in \mathbb{R}^n$. A $T : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n; \mathbf{v} \mapsto \mathbf{v} + \mathbf{a}$ leképezés, azaz az **eltolás** egybevágóság, ui. $|T(\mathbf{v}) - T(\mathbf{w})| = |(\mathbf{v} + \mathbf{a}) - (\mathbf{w} + \mathbf{a})| = |\mathbf{v} - \mathbf{w}|$.
- Á** Egybevágóságok kompozíciója és inverze is egybevágóság.
- Á** Minden egybevágóság felírható egy origót helyben hagyó egybevágóság és egy eltolás kompozíciójaként.
- B** Legyen T egybevágóság, és $T(\mathbf{0}) = \mathbf{a}$. Ekkor $T(\mathbf{v}) = (T(\mathbf{v}) - \mathbf{a}) + \mathbf{a}$, ahol $T(\mathbf{v}) - \mathbf{a}$ helyben hagyja az origót és egybevágóság.
- P** Állítsuk elő az $(1, 1)$ pont körüli 90° -os forgatást egy origót helyben hagyó egybevágóság és egy eltolás kompozíciójaként.
- M** $T : \mathbf{0} \mapsto (2, 0)$, az $A(\mathbf{v}) = T(\mathbf{v}) - (2, 0)$ leképezésre: $\mathbf{0} \mapsto \mathbf{0}, \mathbf{i} \mapsto \mathbf{j}, \mathbf{j} \mapsto -\mathbf{i}$, tehát A az origó körüli 90° -os forgatás.

Ortogonalis transzformációk

D $T : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$ ortogonalis, ha $T(\mathbf{0}) = \mathbf{0}$ és T távolságtartó.

T Ha T ortogonalis tranformáció, akkor

1. hossztartó: $|T(\mathbf{v})| = |\mathbf{v}|$,
2. **additív** (összegtartó): $T(\mathbf{v} + \mathbf{w}) = T(\mathbf{v}) + T(\mathbf{w})$,
3. **homogén**: $T(\lambda\mathbf{v}) = \lambda T(\mathbf{v})$,
4. skalárszorozattartó: $T(\mathbf{v}) \cdot T(\mathbf{w}) = \mathbf{v} \cdot \mathbf{w}$,
5. szögtartó: $(T(\mathbf{v}), T(\mathbf{w}))_{\angle} = (\mathbf{v}, \mathbf{w})_{\angle}$,
6. bázist bázisba visz,
7. ortonormált bázist ortonormált bázisba visz.

Ortogonalis transzformációk 2

- B**
1. $|T(\mathbf{v})| = |T(\mathbf{v}) - \mathbf{0}| = |T(\mathbf{v}) - T(\mathbf{0})| = |\mathbf{v} - \mathbf{0}| = |\mathbf{v}|;$
 2. paralelogrammát egybevágó paralelogrammába visz;
 3. trivi
 4. $(\mathbf{v} + \mathbf{w})^2 = \mathbf{v}^2 + 2\mathbf{v} \cdot \mathbf{w} + \mathbf{w}^2, \rightsquigarrow \mathbf{v} \cdot \mathbf{w} = \frac{1}{2}(|\mathbf{v} + \mathbf{w}|^2 - |\mathbf{v}|^2 - |\mathbf{w}|^2);$
 5. az előzőkből;
 6. $\mathbf{0} = \sum_i \lambda_i T(\mathbf{v}_i) = T(\sum_i \lambda_i \mathbf{v}_i) \rightsquigarrow |\sum_i \lambda_i \mathbf{v}_i| = |T(\sum_i \lambda_i \mathbf{v}_i)| = 0 \rightsquigarrow \lambda_i = 0$ minden i -re;
 7. 1-, 4-, 6-ból.

Ortogonalis mátrix

- D** Egy A mátrixot **ortogonalisnak** nevezünk, ha az $x \mapsto Ax$ leképezés ortogonalis.
- T** Egy $A \in \mathbb{R}^{n \times n}$ mátrixra ekvivalensek:
1. A ortogonalis,
 2. A oszlopvektorai ortonormált rendszert alkotnak \mathbb{R}^n -ben,
 3. A sorvektorai ortonormált rendszert alkotnak \mathbb{R}^n -ben,
 4. $A^{-1} = A^T$.

Ortogonalis mátrix

B (1. \Rightarrow 2.) Ortogonalis leképezés az $\mathbf{e}_1, \dots, \mathbf{e}_n$ ortonormált bázist ortonormált bázisba viszi, ami az \mathbf{A} oszlopvektoraiból áll.

$$(2. \Rightarrow 4.) (\mathbf{A}^T \mathbf{A})_{ij} = (\mathbf{A}^T)_{i*} (\mathbf{A})_{*j} = (\mathbf{A})_{*i} \cdot (\mathbf{A})_{*j} = \begin{cases} 1, & \text{ha } i = j, \\ 0, & \text{ha } i \neq j. \end{cases}$$

(4. \Rightarrow 1.) Tetszőleges $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$ -re:

$$|\mathbf{Ax}|^2 = (\mathbf{Ax})^T (\mathbf{Ax}) = \mathbf{x}^T \mathbf{A}^T \mathbf{Ax} = \mathbf{x}^T \mathbf{I} \mathbf{x} = \mathbf{x}^T \mathbf{x} = |\mathbf{x}|^2,$$

\rightsquigarrow az $\mathbf{x} \mapsto \mathbf{Ax}$ hossztartó \rightsquigarrow ortogonalis.

(2. \Leftrightarrow 3.) Az eddigiek szerint \mathbf{A} ortogonalis $\Leftrightarrow \mathbf{A}^T \mathbf{A} = \mathbf{I} \Leftrightarrow \mathbf{A} \mathbf{A}^T = \mathbf{I} \Leftrightarrow \mathbf{A}^T$ oszlopvektorai ONB-t alkotnak $\Leftrightarrow \mathbf{A}$ sorvektorai ONB-t alkotnak

Mátrix- és lineáris leképezések

A mátrixleképezés fogalma

D Legyen $\mathbf{A} \in \mathbb{F}^{m \times n}$, az $A : \mathbb{F}^n \rightarrow \mathbb{F}^m; \mathbf{x} \mapsto \mathbf{Ax}$ leképezést az \mathbf{A} -hoz tartozó **mátrixleképezésnek** nevezzük.

D **Képtér** az A leképezés értékkészlete: $\text{Im}(A)$ ($\text{Im}(A) \leq \mathbb{F}^m$)
 $\text{Im}(A) = \mathcal{O}(\mathbf{A})$ (a leképezés képtere = a mátrix oszlopterével)

D **Magtér (kernel)**: azoknak a vektoroknak az altere, melyet A a nullvektorba visz, jelölése $\text{Ker}(A)$. ($\text{Ker}(A) \leq \mathbb{F}^n$)
 $\text{Ker}(A) = \mathcal{N}(\mathbf{A})$ (a leképezés magtere = a mátrix nullterével)

T \mathbb{F} test, $\mathbf{A}, \mathbf{B}, \mathbf{C} \in \mathbb{F}^{m \times n}$, $\mathbf{X} \in \mathbb{F}^{m \times k}$, $\mathbf{Y} \in \mathbb{F}^{k \times n}$, $\mathbf{S}, \mathbf{T} \in \mathbb{F}^{n \times n}$,
 A, B, C, X, Y, S, T a hozzájuk tartozó mátrixleképezések, $c \in \mathbb{F}$.
Ekkor

1. $\mathbf{A} + \mathbf{B} = \mathbf{C} \iff A + B = C$, és

2. $c\mathbf{A} = \mathbf{C} \iff cA = C$.

3. $\mathbf{XY} = \mathbf{C} \iff X \circ Y = C$ (mátrixszorzás – fv. kompozíciója)

4. $\mathbf{S} = \mathbf{T}^{-1} \iff S = T^{-1}$ (mátrix inverze – függvény inverze)

A mátrixleképezés

P Legyen $\mathbf{a} = (a_1, a_2, a_3) \in \mathbb{R}^3$, és legyen

$$A : \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}^3 : \mathbf{x} \mapsto \mathbf{a} \times \mathbf{x}.$$

Mutassuk meg, hogy az A mátrixleképezés, azaz létezik egy olyan \mathbf{A} mátrix, hogy $A(\mathbf{x}) = \mathbf{A}\mathbf{x}$.

M A vektori szorzás koordinátás alakja alapján

$$\mathbf{a} \times \mathbf{x} = \begin{bmatrix} -a_3x_2 + a_2x_3 \\ a_3x_1 - a_1x_3 \\ -a_2x_1 + a_1x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & -a_3 & a_2 \\ a_3 & 0 & -a_1 \\ -a_2 & a_1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix}.$$

A mátrixleképezés tulajdonságai

T Legyen $A : \mathbb{F}^n \rightarrow \mathbb{F}^m$ egy tetszőleges mátrixleképezés, $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{F}^n$, $c, d \in \mathbb{F}$.

1. $A(c\mathbf{x} + d\mathbf{y}) = cA(\mathbf{x}) + dA(\mathbf{y})$, azaz A megőrzi a lineáris kombinációt.
2. Az A homogén és additív leképezés, azaz

$$A(c\mathbf{x}) = cA(\mathbf{x}), \quad (\text{a leképezés homogén), és}$$

$$A(\mathbf{x} + \mathbf{y}) = A(\mathbf{x}) + A(\mathbf{y}), \quad (\text{a leképezés additív}).$$

3. $A\mathbf{0} = \mathbf{0}$.
4. Tetszőleges altér képe altér.
5. Tetszőleges affin altér képe affin altér.

D H_1 és H_2 mindegyikének elemein értelmezve van egy asszociatív összeadás és egy „skalárral való szorzás” művelet (pl. vektortér).

Azt mondjuk, hogy egy $A : H_1 \rightarrow H_2$ leképezés **lineáris**, ha homogén és additív, azaz ha tetszőleges $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in H_1$ elemre és c skalárra

$$A(c\mathbf{x}) = cA(\mathbf{x}) \quad (A \text{ homogén,})$$

$$A(\mathbf{x} + \mathbf{y}) = A\mathbf{x} + A\mathbf{y} \quad (A \text{ additív.})$$

$H_1 = H_2$ esetén **lineáris transzformációnak** is nevezzük.

P A síkbeli vektorok egy rögzített O pont körüli forgatása, egy egyenesre való tükrözése és merőleges vetítése lineáris leképezés.

P A $D : f \mapsto f'$ és az $I : f \mapsto \int_a^b f$ leképezések lineáris leképezések.

Lineáris leképezés ekvivalens definíciói

Á Egy tetszőleges $A : \mathbb{F}^n \rightarrow \mathbb{F}^m$ leképezésre az alábbi állítások ekvivalensek:

1. A lineáris, azaz homogén és additív.
2. Tetszőleges $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{F}^n$ és $c, d \in \mathbb{F}$ esetén

$$A(c\mathbf{x} + d\mathbf{y}) = cA(\mathbf{x}) + dA(\mathbf{y})$$

3. Tetszőleges $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathbb{F}^n$ és $c \in \mathbb{F}$ esetén

$$A(c\mathbf{x} + \mathbf{y}) = cA(\mathbf{x}) + A(\mathbf{y})$$

4. „Megőrzi” a lineáris kombinációt, azaz tetszőleges $\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_k \in \mathbb{F}^n$ vektorokra és $c_1, c_2, \dots, c_k \in \mathbb{F}$ skalárra

$$A(c_1\mathbf{x}_1 + \dots + c_k\mathbf{x}_k) = c_1A\mathbf{x}_1 + \dots + c_kA\mathbf{x}_k.$$

Az $\mathbb{F}^n \rightarrow \mathbb{F}^m$ leképezések mátrixleképezések

T Legyen $A : \mathbb{F}^n \rightarrow \mathbb{F}^m$ egy tetszőleges függvény. Az A pontosan akkor lineáris leképezés, ha létezik egy olyan $m \times n$ -es \mathbf{A} mátrix, hogy az A függvény megegyezik az $\mathbf{x} \mapsto \mathbf{Ax}$ leképezéssel. Ekkor

$$\mathbf{A} = [\mathbf{Ae}_1 | \mathbf{Ae}_2 | \dots | \mathbf{Ae}_n],$$

ahol \mathbf{e}_i az i -edik standard egységvektor ($i = 1, 2, \dots, n$).

B (A mátrixleképezés \Rightarrow A lineáris) ✓

(A mátrixleképezés \Leftarrow A lineáris)

$$\begin{aligned} \mathbf{Ax} &= A(x_1\mathbf{e}_1 + x_2\mathbf{e}_2 + \dots + x_n\mathbf{e}_n) \\ &= x_1\mathbf{Ae}_1 + x_2\mathbf{Ae}_2 + \dots + x_n\mathbf{Ae}_n \end{aligned}$$

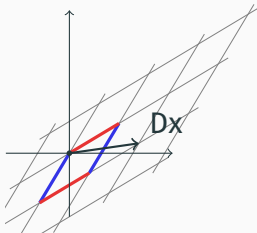
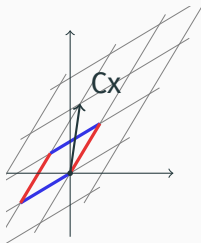
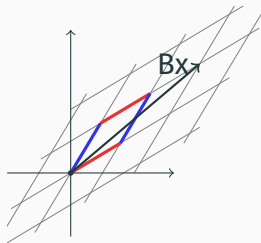
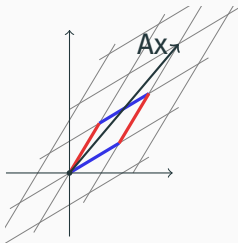
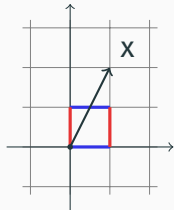
$$= \begin{bmatrix} \mathbf{Ae}_1 & \mathbf{Ae}_2 & \dots & \mathbf{Ae}_n \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix}$$

Megjegyzések

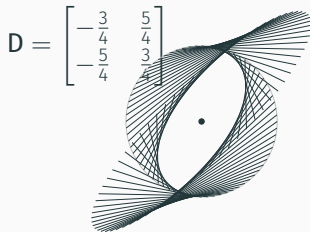
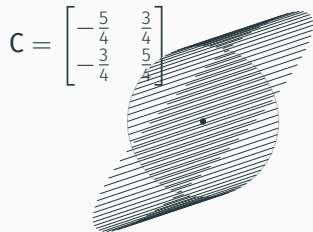
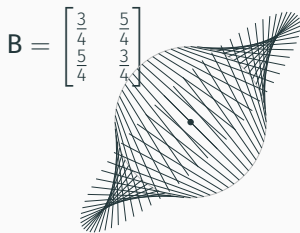
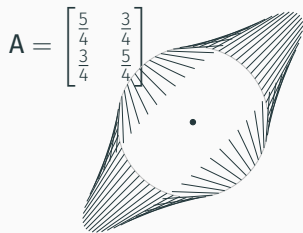
- Lineáris leképezésekről olyan esetben is beszélhetünk, amikor a leképezésnek nincs mátrixa (pl. végtelen dimenziós vektorterek esetén).
- Különbség van a lineáris leképezés és a mátrixleképezés közt $\mathbb{F}^n \rightarrow \mathbb{F}^m$ függvények esetén is:
A lineáris leképezés független a bázistól, az csak maga a függvény, mely megadja, hogy melyik vektornak melyik vektor a képe.
A mátrixleképezés mindig valamely bázisra vonatkozik. Egy lineáris leképezéshez minden bázisban tartozik egy mátrixleképezés, melynek mátrixa függ a bázistól.
- A lineáris $\mathbb{F} \rightarrow \mathbb{F}$ leképezések azonosak az $x \mapsto cx$ függvényekkel, ahol $c \in \mathbb{F}$ konstans.

A mátrixképezés szemléltetése négyzetráccsal

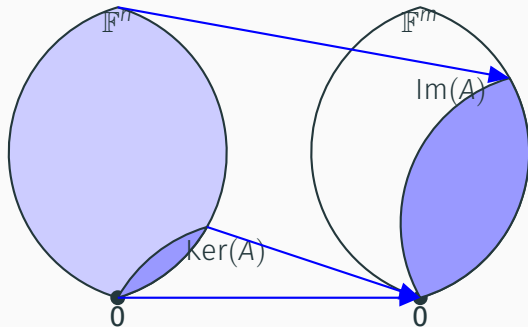
$$A = \begin{bmatrix} 5/4 & 3/4 \\ 3/4 & 5/4 \end{bmatrix}, B = \begin{bmatrix} 3/4 & 5/4 \\ 5/4 & 3/4 \end{bmatrix}, C = \begin{bmatrix} -5/4 & 3/4 \\ -3/4 & 5/4 \end{bmatrix}, D = \begin{bmatrix} -3/4 & 5/4 \\ -5/4 & 3/4 \end{bmatrix}$$

A mátrixleképezés szemléltetése egységkör-ábrával

A lineáris leképezés szemléltetése levéldiagrammal

D Négyzetes mátrix nyomán főátlójában lévő elemeinek összegét értjük. jelölés: $\text{trace}(\mathbf{A})$.

Á A nyom $\mathbb{F}^{n \times n} \rightarrow \mathbb{F}$ lineáris leképezés, mert

1. $\text{trace}(\mathbf{A} + \mathbf{B}) = \text{trace } \mathbf{A} + \text{trace } \mathbf{B}$

2. $\text{trace}(c\mathbf{A}) = c \text{trace } \mathbf{A}$

T $\text{trace}(\mathbf{AB}) = \text{trace}(\mathbf{BA})$

B
$$\begin{aligned} \text{trace}(\mathbf{AB}) &= \sum_{i=1}^n \mathbf{A}_{i*} \mathbf{B}_{*i} = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n a_{ij} b_{ji} \\ &= \sum_{j=1}^n \sum_{i=1}^n a_{ij} b_{ji} = \sum_{j=1}^n \sum_{i=1}^n b_{ji} a_{ij} = \sum_{j=1}^n \mathbf{B}_{j*} \mathbf{A}_{*j} \\ &= \text{trace}(\mathbf{BA}). \end{aligned}$$

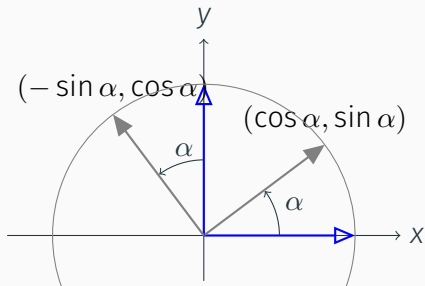
T $\text{trace}(\mathbf{C}^T \mathbf{C}) = \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n c_{ij}^2$

A 2D és 3D tér transzformációi

Forgatás

T A sík vektorait egy pont körül α szöggel elforgató leképezés mátrixa

$$\mathbf{A} = [\mathbf{A}_i \quad \mathbf{A}_j] = \begin{bmatrix} \cos \alpha & -\sin \alpha \\ \sin \alpha & \cos \alpha \end{bmatrix}.$$

- A koordinátatengelyek körüli α szöggel való forgatás mátrixa:
- z-tengely körüli forgatásnál **i** és **j** vektorok fordulnak

$$\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \mapsto \begin{bmatrix} \cos \alpha \\ \sin \alpha \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} \mapsto \begin{bmatrix} -\sin \alpha \\ \cos \alpha \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \mapsto \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \rightsquigarrow \begin{bmatrix} \cos \alpha & -\sin \alpha & 0 \\ \sin \alpha & \cos \alpha & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

- x- és az y-tengely körüli forgatás mátrixai:

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \cos \alpha & -\sin \alpha \\ 0 & \sin \alpha & \cos \alpha \end{bmatrix}, \quad \begin{bmatrix} \cos \alpha & 0 & \sin \alpha \\ 0 & 1 & 0 \\ -\sin \alpha & 0 & \cos \alpha \end{bmatrix}.$$

- a síkot α szöggel elforgató mátrix invertálható, mert determinánsa 1,
- inverze geometriai és algebrai okoskodással is felírható:

$$\begin{bmatrix} \cos \alpha & -\sin \alpha \\ \sin \alpha & \cos \alpha \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} \cos(-\alpha) & -\sin(-\alpha) \\ \sin(-\alpha) & \cos(-\alpha) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \cos \alpha & \sin \alpha \\ -\sin \alpha & \cos \alpha \end{bmatrix}.$$

Merőleges vetítés

T A sík vagy a tér vektorait egy \mathbf{b} irányvektorú egyenesre merőlegesen vetítő leképezés mátrixa

$$\mathbf{P} = \frac{1}{\mathbf{b}^T \mathbf{b}} \mathbf{b} \mathbf{b}^T, \text{ speciálisan } \mathbf{P} = \mathbf{e} \mathbf{e}^T, \text{ ha } \mathbf{e} \text{ egységvektor.}$$

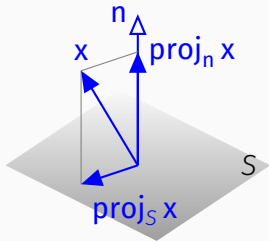
B \mathbf{x} -nek a \mathbf{e} egységvektor egyenesére eső merőleges vetülete

$$\text{proj}_{\mathbf{e}} \mathbf{x} = (\mathbf{x} \cdot \mathbf{e}) \cdot \mathbf{e} = \mathbf{e}(\mathbf{e} \cdot \mathbf{x}) = \mathbf{e}(\mathbf{e}^T \mathbf{x}) = (\mathbf{e} \mathbf{e}^T) \mathbf{x} \rightsquigarrow \mathbf{P} = \mathbf{e} \mathbf{e}^T.$$

Ha $\mathbf{b} \neq \mathbf{0}$, akkor $\mathbf{e} = \mathbf{b}/|\mathbf{b}|$ jelölés mellett $\mathbf{P} = \mathbf{e} \mathbf{e}^T = \mathbf{b} \mathbf{b}^T / |\mathbf{b}|^2$.

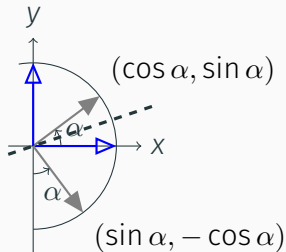
T A tér vektorait az \mathbf{n} egységnyi normálvektorú síkra merőlegesen vetítő leképezés mátrixa

$$\mathbf{P} = \mathbf{I} - \mathbf{n} \mathbf{n}^T.$$

- T A sík vektorait az x -tengellyel $\alpha/2$ szöget bezáró egyenesre tükröző lineáris leképezés mátrixa

$$\begin{bmatrix} \cos \alpha & \sin \alpha \\ \sin \alpha & -\cos \alpha \end{bmatrix}.$$

- T A tér vektorait az \mathbf{n} egységnyi normálvektorú síkra tükröző leképezés mátrixa

$$\mathbf{P} = \mathbf{I} - 2\mathbf{n}\mathbf{n}^T.$$

Vetítés hipersíkra és egyenesre \mathbb{R}^n -ben

m A tér síkra és egyenesre vonatkozó vetítő és tükröző mátrixai változtatás nélkül átvihetők \mathbb{R}^n hipersíkra és egyenesre vonatkozó transzformációira.

P Írjuk fel az \mathbb{R}^4 -beli $\mathbf{v} = (1, 0, 2, -2)$ vektorra való merőleges vetítés \mathbf{P} mátrixát!

$$\mathbf{M} \quad \mathbf{P} = \frac{1}{\mathbf{v}^T \mathbf{v}} \mathbf{v} \mathbf{v}^T = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 2 & -2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 2 & 0 & 4 & -4 \\ -2 & 0 & -4 & 4 \end{bmatrix}$$

P Írjuk fel az \mathbb{R}^4 -beli $x + 2z - 2w = 0$ egyenletű hipersíkra való merőleges vetítés \mathbf{P}' mátrixát! (e sík normálvektora \mathbf{v} !)

$$\mathbf{M} \quad \mathbf{P}' = \mathbf{I} - \frac{1}{\mathbf{v}^T \mathbf{v}} \mathbf{v} \mathbf{v}^T = \mathbf{I} - \mathbf{P} = \begin{bmatrix} 8 & 0 & -2 & 2 \\ 0 & 9 & 0 & 0 \\ -2 & 0 & 5 & 4 \\ 2 & 0 & 4 & 5 \end{bmatrix}$$

Tükrözés hipersíkra és egyenesre \mathbb{R}^n -ben

P Írjuk fel az \mathbb{R}^4 -beli $\mathbf{v} = (1, 0, 2, -2)$ vektorra való tükrözés \mathbf{T} mátrixát, és számítsuk ki a $\mathbf{w} = (1, 1, 1, 1)$ vektor tükörképét!

M Az \mathbf{x} vektor \mathbf{v} egyenesére merőleges összetevője $(\mathbf{I} - \frac{1}{\mathbf{v}^T\mathbf{v}}\mathbf{v}\mathbf{v}^T)\mathbf{x}$, ennek 2-szeresét kell kivonni \mathbf{x} -ből, így a tükörkép mátrixa

$$\mathbf{T} = \mathbf{I} - 2(\mathbf{I} - \frac{1}{\mathbf{v}^T\mathbf{v}}\mathbf{v}\mathbf{v}^T) = \frac{2}{\mathbf{v}^T\mathbf{v}}\mathbf{v}\mathbf{v}^T - \mathbf{I} = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} -7 & 0 & 4 & -4 \\ 0 & -9 & 0 & 0 \\ 4 & 0 & -1 & -8 \\ -4 & 0 & -8 & -1 \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{T}(1, 1, 1, 1) = \frac{1}{9}(-7, -9, -5, -13)$$

P Írjuk fel az $x + 2z - 2w = 0$ egyenletű hipersíkra való tükrözés \mathbf{T}' mátrixát, és számítsuk ki a $\mathbf{w} = (1, 1, 1, 1)$ vektor tükörképét!

$$\mathbf{M} \quad \mathbf{T}' = \mathbf{I} - \frac{2}{\mathbf{v}^T\mathbf{v}}\mathbf{v}\mathbf{v}^T = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} 7 & 0 & -4 & 4 \\ 0 & 9 & 0 & 0 \\ -4 & 0 & 1 & 8 \\ 4 & 0 & 8 & 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{T}' \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} 7 \\ 9 \\ 5 \\ 13 \end{bmatrix}$$

Vetítés

P Határozzuk meg annak a lineáris leképezésnek a mátrixát, mely a tér összes pontját az $(1, -2, 1)$ vektorral párhuzamos irányban az $x + y + 2z = 0$ egyenletű síkra vetíti.

M A vetítés \mathbf{P} mátrixára

$$\mathbf{P} \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{P} \begin{bmatrix} -2 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -2 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{P} \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Egyetlen mátrixszorzásba foglalva:

$$\mathbf{P} \begin{bmatrix} -1 & -2 & 1 \\ 1 & 0 & -2 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1 & -2 & 0 \\ 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}, \quad \text{ahonnan } \mathbf{P} = \begin{bmatrix} 0 & -1 & -2 \\ 2 & 3 & 4 \\ -1 & -1 & -1 \end{bmatrix}.$$

Vetítés

P Határozzuk meg annak a lineáris leképezésnek a mátrixát, mely a tér összes pontját az $(1, -2, 1)$ vektorra vetíti az $x + y + 2z = 0$ egyenletű síkkal párhuzamosan.

M A vetítés \mathbf{P} mátrixára

$$\mathbf{P} \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{P} \begin{bmatrix} -2 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{P} \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ -2 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Egyetlen mátrixszorzásba foglalva:

$$\mathbf{P} \begin{bmatrix} -1 & -2 & 1 \\ 1 & 0 & -2 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & -2 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \text{ahonnan } \mathbf{P} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 2 \\ -2 & -2 & -4 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix}.$$

Eltolás homogén koordináták használva

- Az eltolás nem lineáris leképezés, de...
- Sík eltolása beágyazva a térbe: a $z = 1$ egyenletű síkot toljuk el:

$$T \begin{bmatrix} x \\ y \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x + a \\ y + b \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Ez még mindig nem lineáris, de mivel $z = 1$, ezért a

$$T \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x + az \\ y + bz \\ z \end{bmatrix}$$

leképezés már az, mátrixa

$$T = T \begin{bmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & a \\ 0 & 1 & b \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Merőleges vetítés, legjobb közelítés

- D Egy \mathcal{W} altér esetén \mathcal{W}^\perp jelölte a \mathcal{W} -re merőleges vektorok alterét.
- T Legyen \mathcal{W} az n -dimenziós valós vagy komplex \mathcal{U} vektortér egy altere. Ekkor
1. $\mathcal{W} \cap \mathcal{W}^\perp = \{\mathbf{0}\}$,
 2. $\mathcal{W} + \mathcal{W}^\perp = \mathcal{U}$,
 3. \mathcal{U} minden vektora egyértelműen előáll egy \mathcal{W} - és egy \mathcal{W}^\perp -beli vektor összegeként,
 4. $(\mathcal{W}^\perp)^\perp = \mathcal{W}$.

Merőleges vetítés \mathbb{R}^n egy alterére

D Azt mondjuk, hogy az $\mathbf{v} \in \mathcal{V}$ vektornak a $\mathcal{W} \leq \mathcal{V}$ altérre eső **merőleges vetülete** a $\mathbf{w} \in \mathcal{W}$ vektor, ha $\mathbf{w} \in \mathcal{W}$, és $\mathbf{v} - \mathbf{w}$ merőleges a \mathcal{W} altérre, azaz $\mathbf{v} - \mathbf{w} \in \mathcal{W}^\perp$. A $\mathbf{v} - \mathbf{w}$ vektort a \mathbf{v} vektor \mathcal{W} altérre **merőleges összetevőjének** nevezzük.

T **Altérre való vetítés mátrixa:** Ha \mathcal{W} az \mathbb{R}^n egy altere, és az \mathbf{A} mátrix oszlopvektorai a \mathcal{W} egy bázisát alkotják (tehát \mathbf{A} teljes oszloprangú), akkor a \mathcal{W} altérre való merőleges vetítés, azaz a $\text{proj}_{\mathcal{W}}$ leképezés mátrixa $\boxed{\mathbf{A}(\mathbf{A}^\top \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^\top}$.

B $\mathbf{v} \in \mathbb{R}^n$ és $\mathbf{w} = \text{proj}_{\mathcal{W}} \mathbf{v}$.

$$\mathcal{O}(\mathbf{A}) = \mathcal{W} \rightsquigarrow \exists \mathbf{x}: \mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{w}$$

$$\mathcal{W}^\perp = \mathcal{N}(\mathbf{A}^\top) \rightsquigarrow \mathbf{v} - \mathbf{w} \in \mathcal{N}(\mathbf{A}^\top)$$

$$\rightsquigarrow \mathbf{A}^\top(\mathbf{v} - \mathbf{w}) = \mathbf{0} \rightsquigarrow \mathbf{A}^\top(\mathbf{v} - \mathbf{A}\mathbf{x}) = \mathbf{0} \rightsquigarrow \mathbf{A}^\top \mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{A}^\top \mathbf{v}.$$

$$\mathbf{A}^\top \mathbf{A} \text{ invertálható, azaz } \mathbf{x} = (\mathbf{A}^\top \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^\top \mathbf{v}$$

$$\text{proj}_{\mathcal{W}} \mathbf{v} = \mathbf{w} = \mathbf{A}\mathbf{x} = \mathbf{A}(\mathbf{A}^\top \mathbf{A})^{-1} \mathbf{A}^\top \mathbf{v}.$$

Példa

P Határozzuk meg a $(-2, 1, 3)$ vektornak az $(1, 0, 1)$ és a $(-1, 2, 0)$ vektorok által kifeszített síkra eső merőleges vetületét!

M Az altér bázisvektoraiból képzett mátrix

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ 0 & 2 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}, \text{ amiből } \mathbf{A}(\mathbf{A}^T\mathbf{A})^{-1}\mathbf{A}^T = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} 5 & -2 & 4 \\ -2 & 8 & 2 \\ 4 & 2 & 5 \end{bmatrix}.$$

- Így a $(-2, 1, 3)$ vektor merőleges vetülete

$$\frac{1}{9} \begin{bmatrix} 5 & -2 & 4 \\ -2 & 8 & 2 \\ 4 & 2 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2 \\ 1 \\ 3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Merőleges vetítés mátrixai

T Egy \mathbf{P} mátrix pontosan akkor merőleges vetítés mátrixa, ha $\mathbf{P} = \mathbf{P}^T = \mathbf{P}^2$.

B (\implies) Tfh \mathbf{P} egy P merőleges vetítés mátrixa \mathbb{R}^n standard bázisában. Legyenek \mathbf{A} oszlopai az $\text{Im}(P) = \mathcal{O}(P)$ egy tetszőleges bázisának vektorai.

Ekkor $\mathbf{P} = \mathbf{A}(\mathbf{A}^T\mathbf{A})^{-1}\mathbf{A}^T$.

$$\mathbf{P}^2 = \left(\mathbf{A}(\mathbf{A}^T\mathbf{A})^{-1}\mathbf{A}^T\right)^2 = \mathbf{A}(\mathbf{A}^T\mathbf{A})^{-1}\mathbf{A}^T\mathbf{A}(\mathbf{A}^T\mathbf{A})^{-1}\mathbf{A}^T = \mathbf{A}(\mathbf{A}^T\mathbf{A})^{-1}\mathbf{A}^T = \mathbf{P},$$

$$\mathbf{P}^T = \left(\mathbf{A}(\mathbf{A}^T\mathbf{A})^{-1}\mathbf{A}^T\right)^T = \mathbf{A} \left((\mathbf{A}^T\mathbf{A})^{-1} \right)^T \mathbf{A}^T = \mathbf{A}(\mathbf{A}^T\mathbf{A})^{-1}\mathbf{A}^T = \mathbf{P}.$$

(\impliedby) Tfh $\mathbf{P} = \mathbf{P}^T = \mathbf{P}^2$. (Biz: \mathbf{P} az $\mathcal{O}(P)$ -re merőlegesen vetít)

Elég megmutatni, hogy $\forall \mathbf{x} : \mathbf{x} - \mathbf{P}\mathbf{x} \perp \mathcal{O}(P)$

$$\mathbf{P}^2 = \mathbf{P} \rightsquigarrow \mathbf{P}(\mathbf{x} - \mathbf{P}\mathbf{x}) = \mathbf{P}\mathbf{x} - \mathbf{P}^2\mathbf{x} = \mathbf{0} \rightsquigarrow \mathbf{x} - \mathbf{P}\mathbf{x} \in \mathcal{N}(P)$$

$$\text{de } \mathbf{P} = \mathbf{P}^T \rightsquigarrow \mathbf{x} - \mathbf{P}\mathbf{x} \in \mathcal{N}(P^T) \rightsquigarrow \mathbf{x} - \mathbf{P}\mathbf{x} \perp \mathcal{O}(P).$$

Példa

P Igazoljuk, hogy az

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}, \quad \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}, \quad \frac{1}{4} \begin{bmatrix} 3 & -1 & -1 & -1 \\ -1 & 3 & -1 & -1 \\ -1 & -1 & 3 & -1 \\ -1 & -1 & -1 & 3 \end{bmatrix}$$

mátrixok merőleges vetítés mátrixai! Hány dimenziós térre vetítenek?

Altértől való távolság

- D** \mathbf{x} -nek a $\mathcal{W} \leq \mathbb{R}^n$ **altértől való távolságán** a \mathcal{W} altér \mathbf{x} -hez legközelebbi \mathbf{w} vektorának tőle való távolságát értjük. E vektort az \mathbf{x} vektor \mathcal{W} -beli **legjobb közelítésének** nevezzük.
- T** **Legjobb közelítés tétele** Adva van $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$, $\mathcal{W} \leq \mathbb{R}^n$. Az \mathbf{x} vektornak egyetlen \mathcal{W} -beli legjobb $\hat{\mathbf{x}}$ közelítése van, nevezetesen $\hat{\mathbf{x}} = \mathbf{proj}_{\mathcal{W}} \mathbf{x}$.
- B** $\forall \mathbf{w} \in \mathcal{W}: \mathbf{x} - \mathbf{w} = (\mathbf{x} - \mathbf{proj}_{\mathcal{W}} \mathbf{x}) + (\mathbf{proj}_{\mathcal{W}} \mathbf{x} - \mathbf{w})$.
 $\mathbf{x} - \mathbf{proj}_{\mathcal{W}} \mathbf{x} \in \mathcal{W}^\perp$, $\mathbf{proj}_{\mathcal{W}} \mathbf{x} - \mathbf{w} \in \mathcal{W}$
alkalmazható rájuk Pithagorász tétele:

$$|\mathbf{x} - \mathbf{w}|^2 = |\mathbf{x} - \mathbf{proj}_{\mathcal{W}} \mathbf{x}|^2 + |\mathbf{proj}_{\mathcal{W}} \mathbf{x} - \mathbf{w}|^2.$$

- Így $|\mathbf{x} - \mathbf{w}|^2 \geq |\mathbf{x} - \mathbf{proj}_{\mathcal{W}} \mathbf{x}|^2$, és egyenlőség csak akkor állhat fenn, ha $\mathbf{w} = \hat{\mathbf{x}} = \mathbf{proj}_{\mathcal{W}} \mathbf{x}$, ami egyúttal a legjobb közelítés egyértelműségét is bizonyítja.

Vektor felbontása merőleges összetevőkre

T $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^n$, $\mathcal{W} \subseteq \mathbb{R}^n$. Az \mathbf{x} vektor egyértelműen felbomlik egy \mathcal{W} -beli \mathbf{w} és egy \mathcal{W} -re merőleges \mathbf{w}^\perp vektor összegére, nevezetesen $\mathbf{w} = \mathbf{proj}_{\mathcal{W}} \mathbf{x}$ és $\mathbf{w}^\perp = \mathbf{x} - \mathbf{w}$.

B Tfh létezik két felbontás: $\mathbf{x} = \mathbf{w} + \mathbf{w}^\perp = \mathbf{v} + \mathbf{v}^\perp$

$$\rightsquigarrow \mathbf{v} - \mathbf{w} = \mathbf{w}^\perp - \mathbf{v}^\perp.$$

$$\in \mathcal{W} \quad \in \mathcal{W}^\perp$$

$$\rightsquigarrow \mathbf{v} - \mathbf{w} = \mathbf{0} \rightsquigarrow \mathbf{v} = \mathbf{w}$$

Példa

- P** $W = \text{span}((1, -1, 1, 0), (0, 1, -1, 0)) \subseteq \mathbb{R}^4$, $\mathbf{x} = (8, 4, 2, 1)$.
Bontsuk fel az \mathbf{x} vektort W -be eső és W -re merőleges vektorok összegére.
- M** A W -re való merőleges vetítés mátrixa $\mathbf{P} = \mathbf{W}(\mathbf{W}^T\mathbf{W})^{-1}\mathbf{W}^T$, ahol \mathbf{W} két oszlopa a megadott két bázisvektor, tehát

$$\mathbf{W} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ -1 & 1 \\ 1 & -1 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}, \text{ amiből } \mathbf{Px} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1/2 & -1/2 & 0 \\ 0 & -1/2 & 1/2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 8 \\ 4 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 8 \\ 1 \\ -1 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

- Így $\text{proj}_W \mathbf{x} = \mathbf{Px} = (8, 1, -1, 0)$ és $\mathbf{x} - \text{proj}_W \mathbf{x} = (0, 3, 3, 1)$.
Egyszerű számítással ellenőrizhető, hogy a $(8, 1, -1, 0) \in W$ és hogy $(0, 3, 3, 1) \in W^\perp$, azaz $(0, 3, 3, 1) \perp W$, azaz merőleges a W -t kifeszítő bázisvektorok mindegyikére.

A vetület gyorsabb kiszámítása a vetítő mátrix nélkül

$$- \mathbf{W}^T \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 6 \\ 2 \end{bmatrix},$$

$$- \mathbf{W}^T \mathbf{W} = \begin{bmatrix} 3 & -2 \\ -2 & 2 \end{bmatrix},$$

$$- (\mathbf{W}^T \mathbf{W})^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & \frac{3}{2} \end{bmatrix}$$

$$- (\mathbf{W}^T \mathbf{W})^{-1} \mathbf{W}^T \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 8 \\ 9 \end{bmatrix}$$

$$- \mathbf{W} (\mathbf{W}^T \mathbf{W})^{-1} \mathbf{W}^T \mathbf{b} = \mathbf{W} \begin{bmatrix} 8 \\ 9 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 8 \\ 1 \\ -1 \\ 0 \end{bmatrix}$$

A véges test esete: Páratlanváros

- Páratlanváros ügyeit hatékonyan intézi:
 1. minden bizottság **páratlan** sok tagból áll,
 2. bármely két bizottságnak csak **páros** sok közös tagja lehet.

Á Ha a lakók száma v , legföljebb v bizottságot tudnak létrehozni.

B Lakók: $\{1, 2, \dots, v\}$, bizottságok: $\{B_1, \dots, B_b\}$, és legyen

$$m_{ij} = \begin{cases} 1, & \text{ha } i \in B_j, \\ 0, & \text{egyébként,} \end{cases} \quad \mathbf{M} = [m_{ij}]_{v \times b}.$$

- a $b \times b$ -es $\mathbf{M}^T \mathbf{M}$ -ben $[\mathbf{M}^T \mathbf{M}]_{ij}$ eleme $B_i \cap B_j$ halmaz elemszámát adja, ami $i = j$ esetén páratlan, $i \neq j$ esetén páros.
- \mathbb{F}_2 fölött tekintjük: $\mathbf{M}^T \mathbf{M} = \mathbf{I}_b$
- $\rightsquigarrow r(\mathbf{M}^T \mathbf{M}) = b \rightsquigarrow r(\mathbf{M}) \geq b$
- $\mathbf{M} \in \mathbb{F}_2^{v \times b} \rightsquigarrow r(\mathbf{M}) = b, r(\mathbf{M}) \leq v$
- $\rightsquigarrow b \leq v$ (= pl. egyfős bizottságok esetén).

A véges test esete: Párosváros

Párosváros ügyeit megfontoltan intézi:

1. minden bizottság **páros** sok tagból áll,
2. bármely két bizottságnak csak **páros** sok közös tagja lehet.

Á Ha a lakók száma v , legfeljebb $2^{\lfloor v/2 \rfloor} - 1$ bizottságot tudnak létrehozni.

B \mathbb{F}_2 fölött: $\mathbf{M}^T \mathbf{M} = \mathbf{O}$, azaz \mathbf{M} minden oszlopvektora merőleges mindegyik másikra

- $\mathcal{W} = \text{span}(\mathbf{M}_{*1}, \mathbf{M}_{*2}, \dots, \mathbf{M}_{*b})$, így bármely $\mathbf{x}, \mathbf{y} \in \mathcal{W}$ -re:

$$\mathbf{x} \cdot \mathbf{y} = (x_1 \mathbf{M}_{*1} + \dots + x_b \mathbf{M}_{*b}) \cdot (y_1 \mathbf{M}_{*1} + \dots + y_b \mathbf{M}_{*b}) = \sum_{i,j} x_i y_j \mathbf{M}_{*i} \mathbf{M}_{*j} = 0.$$

- $\rightsquigarrow \mathcal{W} \subseteq \mathcal{W}^\perp$, de $\dim \mathcal{W} + \dim \mathcal{W}^\perp = \dim \mathbb{F}_2^v = v \rightsquigarrow \dim \mathcal{W} \leq v/2$
- \mathcal{W} elemszáma legfeljebb $2^{\lfloor v/2 \rfloor} - 1$ (üres részalmaz kizárva).
- A korlát el is érhető $\lfloor v/2 \rfloor$ házaspárral.

Optimális megoldás

Inkonzisztens egyenletrendszerek

- $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ pontosan akkor konzisztens, ha $\mathbf{b} \in \mathcal{O}(\mathbf{A})$. Inkonzisztens esetben mit tehetünk?
- D Keressünk olyan \mathbf{x} megoldást, melyre \mathbf{Ax} a legközelebb van \mathbf{b} -hez (azaz $(\mathbf{b} - \mathbf{Ax})^2$ a legkisebb).
- E megoldásokat az $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ egyenletrendszer *optimális megoldásainak* vagy a *legkisebb négyzetek elve szerinti megoldásainak* nevezzük.
- $\hat{\mathbf{b}} = \text{proj}_{\mathcal{O}(\mathbf{A})} \mathbf{b}$, és az $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ egyenletrendszer helyett oldjuk meg az $\mathbf{A}\hat{\mathbf{x}} = \hat{\mathbf{b}}$ egyenletrendszert!
- T Az $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ **egyenletrendszer optimális megoldásai** megegyeznek az $\boxed{\mathbf{A}^T \mathbf{A} \hat{\mathbf{x}} = \mathbf{A}^T \mathbf{b}}$ egyenletrendszer megoldásaival. Ezek közül egyetlen egy esik az \mathbf{A} mátrix sorterébe, a legkisebb abszolút értékű.
- Neve: **normálegyenlet-rendszer** vagy **normálegyenlet**.

- B $Ax = b$ opt. megoldásai = $A\hat{x} = \text{proj}_{\mathcal{O}(A)} b$ megoldásai
- $(\hat{x} \text{ opt.mo.} \Rightarrow A^T A \hat{x} = A^T b)$ $b - \text{proj}_{\mathcal{O}(A)} b \perp \mathcal{O}(A) \rightsquigarrow b - \text{proj}_{\mathcal{O}(A)} b \in \mathcal{N}(A^T) \rightsquigarrow A^T(b - \text{proj}_{\mathcal{O}(A)} b) = 0$.
 $A\hat{x} = \text{proj}_{\mathcal{O}(A)} b \rightsquigarrow A^T(b - A\hat{x}) = 0, \rightsquigarrow A^T A \hat{x} = A^T b$.
 - $(\hat{x}: A^T A \hat{x} = A^T b \Rightarrow \hat{x} \text{ opt.mo.})$
 $A^T(b - A\hat{x}) = 0 \rightsquigarrow b - A\hat{x} \in \mathcal{N}(A^T) \rightsquigarrow b - A\hat{x} \perp \mathcal{O}(A)$
 $b = A\hat{x} + (b - A\hat{x})$ – felbontás két merőleges vektor összegére
a \perp vetület definíciója szerint $A\hat{x} = \text{proj}_{\mathcal{O}(A)} b$, (\hat{x} opt.mo.)
 - $\mathcal{S}(A^T A) = \mathcal{S}(A)$, mert $Ax = 0 \Leftrightarrow A^T Ax = 0$, azaz $\mathcal{N}(A) = \mathcal{N}(A^T A)$
ugyanis $Ax = 0 \rightsquigarrow A^T Ax = 0 \rightsquigarrow \mathcal{N}(A) \subseteq \mathcal{N}(A^T A)$
másrészt $A^T Ax = 0 \rightsquigarrow 0 = x^T A^T Ax = (Ax)^T (Ax) \rightsquigarrow Ax = 0 \rightsquigarrow \mathcal{N}(A) \supseteq \mathcal{N}(A^T A)$, tehát $\mathcal{N}(A) = \mathcal{N}(A^T A)$.
 - Egyetlen egy mo. van $A^T A$ sorterében, így A sorterében is!
- K Minden **valós** mátrixra $r(A^T A) = r(A)$. (ui. $\mathcal{S}(A^T A) = \mathcal{S}(A)$)
- K Ha A teljes oszloprangú, akkor az $Ax = b$ egyenletrendszernek egyetlen optimális megoldása van. (ui. $A^T A$ invertálható)

Példa: egyenletrendszer optimális megoldásai

P Határozzuk meg az

$$y + z = 3$$

$$x + y + 2z = 2$$

$$x + z = 2$$

egyenletrendszert optimális megoldásait, és a min. absz. értékűt!

m Az egyenletrendszer inkonzisztens:

$$\left[\begin{array}{ccc|c} 0 & 1 & 1 & 3 \\ 1 & 1 & 2 & 2 \\ 1 & 0 & 1 & 2 \end{array} \right] \Rightarrow \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right]$$

M A normálegyenlet: $\begin{bmatrix} 2 & 1 & 3 \\ 1 & 2 & 3 \\ 3 & 3 & 6 \end{bmatrix} \hat{x} = \begin{bmatrix} 4 \\ 5 \\ 9 \end{bmatrix}$.

Példa folytatása: a minimális abszolút értékű

- Az összes megoldás:

$$\begin{bmatrix} 2 & 1 & 3 & 4 \\ 1 & 2 & 3 & 5 \\ 3 & 3 & 6 & 9 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 2 \end{bmatrix}, \quad \text{így } \hat{\mathbf{x}} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -1 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix} t.$$

- A minimális abszolút értékű = sortérbe eső megoldás: az eredeti egyenletrendszer kiegészítésével:

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 & 2 \\ -1 & -1 & 1 & 0 \end{bmatrix} \Rightarrow \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}.$$

- A sortérbe eső megoldás $(0, 1, 1)$, azaz az összes megoldás ezzel fölírva:

$$\hat{\mathbf{x}} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} -1 \\ -1 \\ 1 \end{bmatrix} t.$$

Lineáris regresszió

- $y = a + bx$ változóra méréseket végzünk, hogy meghatározzuk a és b értékét.

- n mérés után
$$\begin{bmatrix} 1 & x_1 \\ 1 & x_2 \\ \vdots & \vdots \\ 1 & x_n \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{bmatrix}.$$

- normálegyenlet

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ x_1 & x_2 & \dots & x_n \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & x_1 \\ 1 & x_2 \\ \vdots & \vdots \\ 1 & x_n \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \hat{a} \\ \hat{b} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ x_1 & x_2 & \dots & x_n \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{bmatrix}$$

- kifejtve
$$\begin{bmatrix} n & \sum x_i \\ \sum x_i & \sum x_i^2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \hat{a} \\ \hat{b} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sum y_i \\ \sum x_i y_i \end{bmatrix}$$

- Az $y = \hat{a} + \hat{b}x$ egyenest **regressziós egyenesnek** nevezzük, mely a megadott adatokra a legkisebb négyzetek elve szerinti

T Az (x_i, y_i) ($i = 1, 2, \dots, n$) párokhoz tartozó, $y = \hat{a} + \hat{b}x$ egyenletű regressziós egyenes paraméterei kielégítik az

$$\begin{bmatrix} n & \sum x_i \\ \sum x_i & \sum x_i^2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \hat{a} \\ \hat{b} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sum y_i \\ \sum x_i y_i \end{bmatrix}$$

egyenletet. Ez egyértelműen megoldható, ha van legalább két különböző x_i érték.

B még bizonyítandó az egyértelműség: ha van két különböző x_i érték, akkor az

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & x_1 \\ 1 & x_2 \\ \vdots & \vdots \\ 1 & x_n \end{bmatrix}$$

mátrix teljes oszloprangú, így $r(\mathbf{A}^T \mathbf{A}) = 2$, és a normálegyenlet egyértelműen egyértelműen megoldható.

Polinomiális regresszió

- Keressünk az $a_0 + a_1x + \dots + a_kx^k$ polinom együtthatóira optimális becslést a legkisebb négyzetek módszerével, ha az (x_i, y_i) ($i = 1, 2, \dots, n$) párok sorozatát ismerjük.
- Keresendő az n egyenletből álló $k + 1$ -ismeretlenes

$$a_0 + a_1x_1 + \dots + a_kx_1^k = y_1$$

$$a_0 + a_1x_2 + \dots + a_kx_2^k = y_2$$

$$\vdots \quad \quad \quad \vdots \quad \quad \quad \vdots \quad \quad \quad \vdots$$

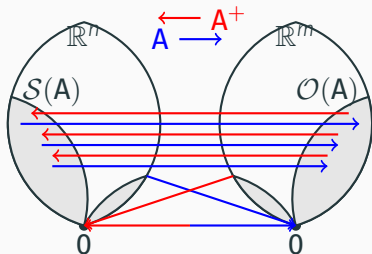
$$a_0 + a_1x_n + \dots + a_kx_n^k = y_n$$

egyenletrendszer megoldása az a_0, a_1, \dots, a_k ismeretlenekre.

$$\begin{bmatrix} 1 & x_1 & \dots & x_1^k \\ 1 & x_2 & \dots & x_2^k \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 1 & x_n & \dots & x_n^k \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_0 \\ a_1 \\ \vdots \\ a_k \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{bmatrix}, \text{ opt.mo. az } \mathbf{X}^T \mathbf{X} \hat{\mathbf{a}} = \mathbf{X}^T \mathbf{y} \text{ -ből.}$$

Pszeudoinverz

Pseudoinverz – általánosított inverz

- $Ax = b$ sortérbe eső optimális megoldása megkapható egy $\hat{x} = A^+b$ képlettel?
- $Ax = \hat{b} (= \text{proj}_{O(A)} b)$ egyenlet mindig megoldható, sortérbe eső \hat{x} megoldására $\hat{x} = A^+b = A^+\hat{b}$ kéne!
 $\rightsquigarrow A^+(b - \hat{b}) = 0 \rightsquigarrow z \in \mathcal{N}(A^T) \Rightarrow A^+z = 0.$
- Az inverz fogalmának sokféle általánosítása van.

D A Moore – Penrose-féle pszeudo inverz

Legyen \mathbf{A} egy $m \times n$ -es valós mátrix. Pszeudo inverzén vagy Moore – Penrose-féle pszeudo inverzén azt az \mathbf{A}^+ -szal jelölt mátrixot értjük, amellyel

1. \mathbf{A}^+ hatása $\mathcal{O}(\mathbf{A})$ -n: a sortér minden \mathbf{x} vektorára $\mathbf{A}^+(\mathbf{A}\mathbf{x}) = \mathbf{x}$,
2. \mathbf{A}^+ hatása $\mathcal{O}(\mathbf{A})^\perp$ -én: minden $\mathbf{z} \in \mathcal{N}(\mathbf{A}^\top)$ vektorra $\mathbf{A}^+\mathbf{z} = \mathbf{0}$.

- $m \times n$ -es mátrix pszeudo inverze $n \times m$ -es
- \mathbf{A}^+ -hoz tartozó mátrixleképezés hatását ismerjük az $\mathcal{O}(\mathbf{A})$ altéren és merőleges kiegészítő alterén, ezeken definíció alapján lineáris \rightsquigarrow az egész térre kiterjeszthető lineárisan \rightsquigarrow létezik és egyértelmű!
- $\mathcal{N}(\mathbf{A}^+) = \mathcal{N}(\mathbf{A}^\top)$, és $\mathcal{S}(\mathbf{A}^+) = \mathcal{N}(\mathbf{A}^+)^\perp$, így $\mathcal{S}(\mathbf{A}^+) = \mathcal{S}(\mathbf{A}^\top) = \mathcal{O}(\mathbf{A})$.

Néhány pszeudo inverz

- $\mathbf{A}^+ = \mathbf{A}^{-1}$, ha \mathbf{A} invertálható,
- $\mathbf{O}_{m \times n}^+ = \mathbf{O}_{n \times m}$,
- $[a]^+ = [1/a]$, ha $a \neq 0$, és $[0]^+ = [0]$,
- $(\mathbf{A}^+)^+ = \mathbf{A}$,
- ha $a_{ii} \neq 0$ ($i = 1, 2, \dots, r$), akkor

$$\left[\begin{array}{cccc|c} a_{11} & 0 & \dots & 0 & \\ 0 & a_{22} & \dots & 0 & \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \mathbf{0} \\ 0 & 0 & \dots & a_{rr} & \\ \hline & & & \mathbf{0} & \mathbf{0} \end{array} \right]_{m \times n}^+ = \left[\begin{array}{cccc|c} \frac{1}{a_{11}} & 0 & \dots & 0 & \\ 0 & \frac{1}{a_{22}} & \dots & 0 & \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \mathbf{0} \\ 0 & 0 & \dots & \frac{1}{a_{rr}} & \\ \hline & & & \mathbf{0} & \mathbf{0} \end{array} \right]_{n \times m}$$

A pszeudo inverz mátrixa

T A pszeudo inverz mátrixa

Ha a valós A mátrix teljes oszloprangú, akkor

$$A^+ = (A^T A)^{-1} A^T, \quad (1)$$

ha teljes sorrangú, akkor

$$A^+ = A^T (A A^T)^{-1}. \quad (2)$$

Ha $A = BC$, ahol B egy teljes oszloprangú, C egy teljes sorrangú mátrix, akkor

$$A^+ = C^+ B^+ = C^T (C C^T)^{-1} (B^T B)^{-1} B^T \quad (3)$$

$$= C^T (B^T A C^T)^{-1} B^T. \quad (4)$$

Bizonyítás

- A teljes oszloprangú \rightsquigarrow értelmezési tartomány = sortér

$$(A^T A)^{-1} A^T A x = x.$$

$$A^T z = 0 \Rightarrow A^+ z = 0, \text{ mert } (A^T A)^{-1} A^T z = (A^T A)^{-1} 0 = 0.$$

- A teljes sorrangú \rightsquigarrow oszloptér = egész tér $\rightsquigarrow Ax = y$ konzisztens \hat{x} az egyetlen sortérbe eső megoldás, akkor minden más x megoldás esetén $\text{proj}_{S(A)} x = \hat{x} \rightsquigarrow A^+ y = \hat{x}$, ugyanis

$$\text{proj}_{S(A)} x = A^T (A A^T)^{-1} A x = \left(A^T (A A^T)^{-1} \right) (A x) = A^+ y.$$

- $A = BC$, $y = Ax$, $w = Cx$ és $y = Bw$

B teljes oszloprangú, C teljes sorrangú $\rightsquigarrow C^+ B^+ y = C^+ w = x$ a)

✓

A és B oszloptere azonos $\rightsquigarrow B^+ z = 0$, tehát $C^+ B^+ z = 0$ b) ✓

Példák

- Számítsuk ki a következő mátrixok pszeudoinvertét!

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}, \mathbf{C} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \text{ és } \mathbf{M} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 2 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

- \mathbf{B} teljes oszloprangú, használjuk az (1) képletet

$$\begin{aligned} \mathbf{B}^+ &= (\mathbf{B}^T \mathbf{B})^{-1} \mathbf{B}^T = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 2 \end{bmatrix}^{-1} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix} \\ &= \begin{bmatrix} 2/3 & -1/3 \\ -1/3 & 2/3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1/3 & 1/3 & 2/3 \\ 2/3 & 1/3 & -1/3 \end{bmatrix}. \end{aligned}$$

- A \mathbf{C} mátrix teljes sorrangú, így a (2) képlet szerint

$$\mathbf{C}^+ = \mathbf{C}^T (\mathbf{C} \mathbf{C}^T)^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 2 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} 2/3 & -1/3 \\ -1/3 & 2/3 \\ 1/3 & 1/3 \end{bmatrix}.$$

- **M** bázisfelbontása **BC**:

$$\mathbf{M}^+ = \mathbf{C}^+ \mathbf{B}^+ = \begin{bmatrix} 2/3 & -1/3 \\ -1/3 & 2/3 \\ 1/3 & 1/3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1/3 & 1/3 & 2/3 \\ 2/3 & 1/3 & -1/3 \end{bmatrix} = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} -4 & 1 & 5 \\ 5 & 1 & -4 \\ 1 & 2 & 1 \end{bmatrix}$$

- A (4) képlettel

$$\mathbf{M}^+ = \mathbf{C}^T (\mathbf{B}^T \mathbf{M} \mathbf{C}^T)^{-1} \mathbf{B}^T$$

$$= \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \left(\begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 2 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \right)^{-1} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$= \frac{1}{9} \begin{bmatrix} -4 & 1 & 5 \\ 5 & 1 & -4 \\ 1 & 2 & 1 \end{bmatrix}$$

T

Moore – Penrose-tétel

A valós A mátrixnak X pontosan akkor pszeudo inverze, ha az alábbi négy feltétel mindegyike fennáll:

$$a) AXA = A, \quad b) XAX = X, \quad c) (AX)^T = AX, \quad d) (XA)^T = XA.$$

- (A^+ teljesíti e feltételeket)

$$\begin{aligned} AA^+A &= AR^T(RR^T)^{-1}(B^TB)^{-1}B^TA \\ &= BRR^T(RR^T)^{-1}(B^TB)^{-1}B^TBR = BR = A \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} A^+AA^+ &= R^T(RR^T)^{-1}(B^TB)^{-1}B^TBRR^T(RR^T)^{-1}(B^TB)^{-1}B^T \\ &= R^T(RR^T)^{-1}(B^TB)^{-1}B^T = A^+ \end{aligned}$$

- $A^+A = (R^T(RR^T)^{-1}(B^TB)^{-1}B^T)(BR) = R^T(RR^T)^{-1}R$,
 $AA^+ = (BR)(R^T(RR^T)^{-1}(B^TB)^{-1}B^T) = B(B^TB)^{-1}B^T$.
- $(A^+A)^T = (R^T(RR^T)^{-1}R)^T = R^T(RR^T)^{-1}R = A^+A$
 $(AA^+)^T = (B(B^TB)^{-1}B^T)^T = B(B^TB)^{-1}B^T = AA^+$.
- (Egyértelműség) Tfh X és Y is teljesíti a 4 feltételt:

$$\begin{aligned}
 AY &\stackrel{a)}{=} AXAY \stackrel{c)}{=} (AX)^T(AY)^T = X^T A^T Y^T A^T \\
 &= X^T (AYA)^T \stackrel{a)}{=} X^T A^T = (AX)^T \stackrel{c)}{=} AX
 \end{aligned} \tag{5}$$

$$\begin{aligned}
 YA &\stackrel{a)}{=} YAXA \stackrel{d)}{=} (YA)^T(XA)^T = A^T Y^T A^T X^T \\
 &= (AYA)^T X^T \stackrel{a)}{=} A^T X^T = (XA)^T \stackrel{d)}{=} XA
 \end{aligned} \tag{6}$$

$$Y \stackrel{b)}{=} YAY \stackrel{(5)}{=} YAX \stackrel{(6)}{=} XAX \stackrel{b)}{=} X.$$

T A^+A és AA^+ merőleges vetítés

Tetszőleges $A \in \mathbb{R}^{m \times n}$ mátrix esetén

$$A^+A = \text{proj}_{\mathcal{S}(A)} \quad \text{és} \quad AA^+ = \text{proj}_{\mathcal{O}(A)}.$$

Tehát A^+A az \mathbb{R}^n teret merőlegesen vetíti A sortérére, míg AA^+ az \mathbb{R}^m teret merőlegesen vetíti A oszlopterére.

- Az előzőekben bizonyítottuk, hogy $A^+A = R^T(RR^T)^{-1}R$, ami épp az R^T oszlopvektorai által kifeszített térre – azaz a sortérre – való merőleges vetítés mátrixa.
- Az előzőekben bizonyítottuk, hogy $AA^+ = B(B^TB)^{-1}B^T$, ami a B oszlopvektorai által kifeszített térre – azaz az oszlopterre – való merőleges vetítés mátrixa.

A minimális abszolút értékű optimális megoldás

T Optimális megoldás pszeudoinverzszel

Legyen A egy valós mátrix. Az $Ax = b$ egyenletrendszernek az $\hat{x} = A^+b$ a minimális abszolút értékű optimális megoldása.

- (A^+b optimális megoldás), azaz megoldása az $A^T Ax = A^T b$ normálegyenlet-rendszernek
- Igazolni kell, hogy $A^T AA^+b = A^T b$.
- Elég ezt: $A^T AA^+ = A^T$
- $A = BR$

$$\begin{aligned}A^T AA^+ &= (R^T B^T)(B(B^T B)^{-1} B^T) \\ &= R^T (B^T B)(B^T B)^{-1} B^T = R^T B^T = A^T\end{aligned}$$

- A^+b a sortérben van, és a sortérbe csak egyetlen optimális megoldás esik

P Adjuk meg az

$$y + z = 3$$

$$x + y + 2z = 2$$

$$x + z = 2$$

egyenletrendszer minimális abszolút értékű optimális megoldását!

M Az egyenletrendszer inkonzisztens, ami bővített mátrixának redukált lépcsős alakjából leolvasható.

A minimális abszolút értékű optimális megoldás

$$\hat{\mathbf{x}} = \mathbf{A}^+\mathbf{b} = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} -4 & 1 & 5 \\ 5 & 1 & -4 \\ 1 & 2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 \\ 2 \\ 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

